

925.nl

Terwijl u sliep groeide het TARGET2-saldo van EU-banken naar boven het crisisniveau van 2012 | 925.nl

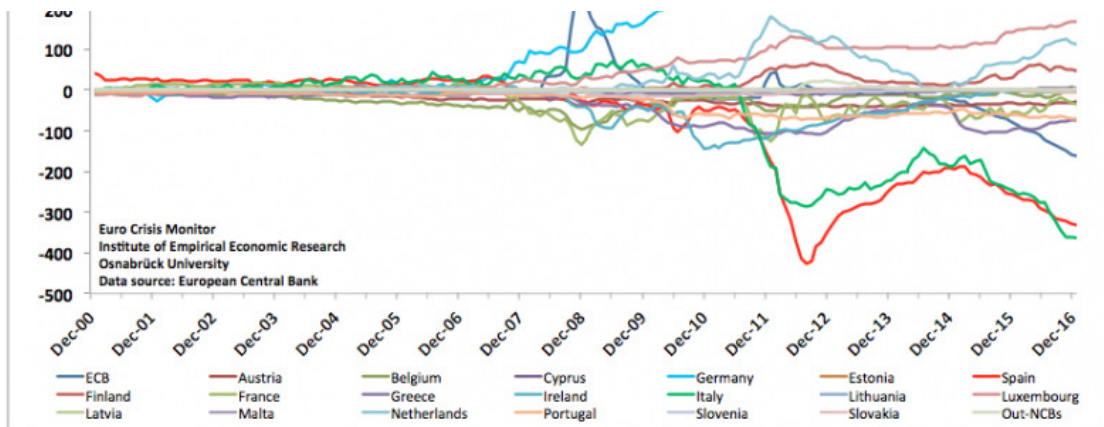
Redactie

Hebben we even niet opgelet, krijg je dit. Het TARGET2-saldo van de bij de eurozone aangesloten banken groeide tot € 1.080 miljard in december 2016, deze data komen met een vertraging van ongeveer twee maanden binnen. Dat is bij net zoveel als op het toppunt van de eurocrisis in augustus 2012, toen stond de teller op € 1.096 miljard. Gezien het tempo waar dit bedrag de laatste maanden mee groeit zullen we in februari 2017 [op of boven dat niveau](#) zitten.

TARGET2 is het interbancaire betaalsysteem, of beter settlementsysteem, voor inwoners van de eurozone. Als u € 100 overmaakt naar een Italiaan voor een kistje wijn en uw buurman krijgt op dezelfde dag juist € 40 van een andere Italiaan, dan wordt van uw geld een bedrag van € 40 afgeroomd om uw buurman te betalen. Dat geld verlaat Nederland nooit. Als dit van die dag de enige betalingen tussen Italië en Nederland zijn, dan verrekenen de Italiaanse en de Nederlandse centrale banken het verschil van € 60 via de ECB. Die zorgt er zo voor dat er in de eurozone op dezelfde dag afgerekend kan worden, wat een noodzaak is om tussen integrerende economiën te kunnen handelen.

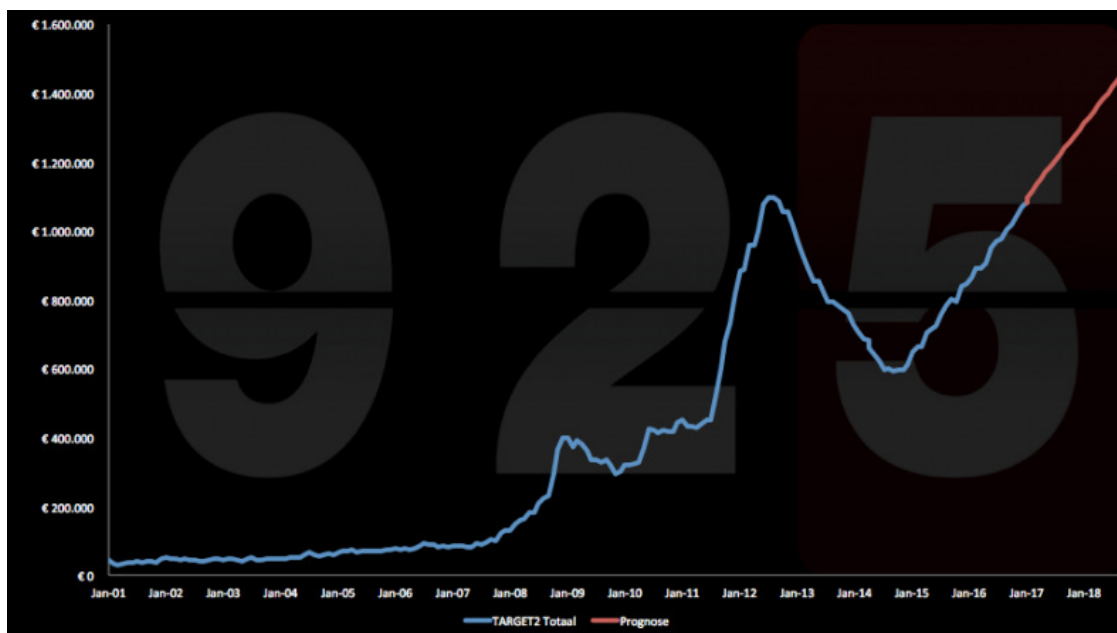
Alleen zijn de Zuid-Europese banken zo brak dat ze de dagelijkse transacties niet kunnen afwikkelen. Net als hun overheden zijn ze failliet, dus er is geen geld om aan de verplichtingen te voldoen. Dan krijgen ze maar een lening van de ECB, die de settlement voorschiet. Vervolgens hebben de Noord-Europese banken weer [een vordering op de ECB](#). De vordering van de een (bijna altijd in Noord-Europa) is dus per definitie gelijk aan de schuld van de ander (bijna altijd in Zuid-Europa). Opgeteld komt het saldo op per definitie op nul uit, maar wel met grote uitschieters naar boven en naar beneden toe.

Tussen 2007 en 2012 steeg het saldo als gevolg van de eurocrisis, maar die zou over zijn want er komen verkiezingen aan. Alleen zit het saldo dus weer op crisisniveau. Veel kenners vinden dit saldo belangrijker dan de procentuele staatsschuld, al is het maar omdat de staatsschuld soms pas over tientallen jaren terugbetaald hoeft te worden en een TARGET2-schuld vorig jaar al.

Alle schuldeisers zijn Noord-Europese landen en dan vooral Duitsland, dat al goed is voor € 750 miljard. Italië staat voor € 363 miljard in de min, Nederland is met € 111 miljard ook een grote schuldeiser. Dit is dus geld dat we nog van Zuid-Europa krijgen, maar waarvan niet valt in te zien hoe de banken aldaar dat gaan terugbetalen. Nogal vervelend. Als er ooit een Nederlandse regering is die geen zin meer heeft om nog meer noodleningen te verstrekken, dan kan dat via de achterdeur van TARGET2 alsnog gebeuren, zonder maximum.

Als dit zo doorgaat dan zitten we in september 2018, als er pas op een nieuwe ECB-President wordt gekozen/benoemd, op € 1.500 miljard of € 1,5 biljoen aan interbancaire leningen die er volgens het Verdrag van Maastricht niet hadden mogen zijn. Ook als we de eurozone zouden verlaten, dan is nog steeds niet helder hoe dit afgewikkeld gaat worden. Daarom, er is geen simpele uitweg.

